RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

nr. 223.207 van 18 april 2013
in de zaak A. 202.973/VII-38.341.

In zake : 1. Maria JANSSENS
2. Greet JANSSENS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Dirk Lindemans en Thomas Eyskens
kantoor houdend te 1000 Brussel
Keizerslaan 3
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door
de Vlaamse regering
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bart Staelens
kantoor houdend te 8000 Brugge
Gerard Davidstraat 46, bus 1
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkomende partij :
de BVBA Frederickx
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Wim Mertens
kantoor houdend te 3580 Beringen
Scheigoorstraat 5
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 23 december 2011, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur van 24 oktober 2011 waarbij de beroepen ingesteld tegen de beslissing van de deputatie van de provincie Vlaams-Brabant van 12 mei 2005, houdende het verlenen aan de BVBA Frederickx van de milieuvergunning voor het veranderen

van een inrichting voor de productie van gewapende betonelementen, gelegen aan de Schuttersveldstraat 11 te Scherpenheuvel-Zichem, gedeeltelijk gegrond worden verklaard, de beroepen beslissing wordt gewijzigd en de gevraagde milieuvergunning, met uitzondering van de portaalkraan met een geïnstalleerde totale drijfkracht van 16,87 kW, wordt verleend.

.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 219.576 van 31 mei 2012 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing ingewilligd.

De verwerende partij heeft een verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord en de verzoeksters hebben een memorie van wederantwoord ingediend.

De tussenkomende partij heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 21 juni 2012. De tussenkomende partij heeft een memorie ingediend.

Auditeur Dieter Decock heeft een verslag opgesteld.

De verwerende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De tussenkomende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 14 maart 2013.

Staatsraad Eric Brewaeys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Thomas Eyskens, die verschijnt voor de verzoeksters, advocaat Samuel Mens, die loco advocaat Bart Staelens verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Philippe Dreesen, die loco advocaat Wim Mertens verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Auditeur Dieter Decock heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De tussenkomende partij exploiteert een inrichting voor de productie van gewapende betonelementen op een perceel aan de Schuttersveldstraat 11 te Scherpenheuvel-Zichem.

Dit perceel is overeenkomstig het bij koninklijk besluit van 7 november 1978 vastgestelde gewestplan Aarschot-Diest deels gelegen in KMO-zone, deels in agrarisch gebied.

3.2. Op 22 april 1966 vergunt het college van burgemeester en schepenen van de stad Scherpenheuvel-Zichem een gedeelte van de huidige productiehal. Op 7 december 1992 verleent dit college een bouwvergunning voor het uitbreiden van die productiehal. Op 4 oktober 2004 werd een stedenbouwkundige vergunning verleend voor de regularisatie van twee bouwsilo's.

3.3. De verzoeksters hebben tegen deze regularisatiebeslissing een beroep ingesteld bij de Raad van State. Bij arrest nr. 204.227 van 25 mei 2010

wordt het besluit van 4 oktober 2004 vernietigd.

3.4. Voorts heeft hetzelfde college van burgemeester en schepenen van de stad Scherpenheuvel-Zichem op 7 april 2008 een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het plaatsen van 20 poortbeschermingspalen. De verzoeksters vechten deze vergunning eveneens aan voor de Raad van State. Bij arrest nr. 208.349 van 21 oktober 2010 wordt het beroep verworpen.

3.5. Op 14 november 1996 verleent de deputatie van de provincie Vlaams-Brabant de basisvergunning voor de exploitatie van de betrokken inrichting. Zij loopt tot 25 juni 2016.

3.6. De tussenkomende partij dient op 15 december 2004 bij de deputatie van de provincie Vlaams-Brabant een aanvraag in om de bestaande inrichting te veranderen, zodat zij voortaan omvat :
- een stalplaats voor drie heftrucks en één laadschop;
- een schroefcompressor met een vermogen van 11 kW;
- de opslag van cement in twee silo's (45.000 kg en 80.000 kg), de opslag van ontkistingsolie in twee bovengrondse houders met een inhoud van respectievelijk 2.200 liter en 4.000 liter, en 420 liter in vaten;
- een stookolietank van 2.500 liter in een groeve, een bovengrondse dubbelwandige dieseltank van 3.300 liter, een opslag van 420 liter ontkistingsolie in vaten en een opslag van 2.200 liter ontkistingsolie in een bovengrondse tank;
- de opslag van diverse oliën (hydraulische olie, versnellingsbakolie en motorolie) in vaten, de opslag van 420 kg smeervet in vaten en een bovengrondse tank met 4.000 liter ontkistingsolie;
- een verdeelslang voor diesel;
- een labo voor betonproeven;
- machines voor het mechanisch behandelen van minerale producten met een geïnstalleerde totale drijfkracht van 41,47 kW;
- installaties voor de productie van betonwelfsels met een geïnstalleerde totale drijfkracht van 78 kW;

- een betoncentrale met een totaal vermogen van 37,4 kW;
- de opslag van minerale producten op een terrein met een oppervlakte van 1,2 ha;
- een bezinkput voor het opvangen van huishoudelijk afvalwater;
- een grondwaterwinning met een opgepompt debiet van 6 m³/dag en 1.200 m³/jaar.

3.7. Op 12 mei 2005 verleent de deputatie van de provincie Vlaams-Brabant de gevraagde vergunning tot verandering, voor een termijn die samenvalt met de geldigheidsduur van de basisvergunning.

3.8. Tegen deze beslissing worden twee administratieve beroepen ingesteld bij de bevoegde Vlaamse minister, waaronder één door de verzoeksters.

In hun beroepschrift van 21 juni 2005 voeren de verzoeksters onder meer aan dat de vergunningsaanvraag betrekking heeft op een inrichting die minstens voor een gedeelte zonevreemd is.

3.9. Na het inwinnen van de vereiste adviezen, neemt de Vlaamse minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur het besluit van 9 november 2005 waarbij de beroepen ongegrond worden verklaard en de beroepen milieuvergunning wordt bevestigd.

Bij arrest van de Raad van State nr. 160.593 van 27 juni 2006 wordt dit ministerieel besluit op vordering van de verzoeksters geschorst.

3.10. Ingevolge dit schorsingsarrest trekt de verwerende partij het besluit in en verwerpt zij, na het inwinnen van het gunstig advies van de afdeling Stedenbouwkundig Beleid en Onroerend Erfgoedbeleid op 13 november 2006 opnieuw de administratieve beroepen.

3.11. De verzoeksters bestrijden dit laatste besluit opnieuw bij de Raad van State. Bij arrest nr. 172.260 van 14 juni 2007 wordt het besluit geschorst. Het wordt vernietigd bij arrest nr. 182.922 van 15 mei 2008.

3.12. Na dit vernietigingsarrest wordt de beroepsprocedure tegen de beslissing van de deputatie van de provincie Vlaams-Brabant van 12 mei 2005 hernomen.

In het kader van de herneming worden opnieuw een aantal adviezen uitgebracht.

Met een besluit van 23 oktober 2008 bevestigt de Vlaamse minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur de beroepen vergunning, met uitzondering van de portaalkraan waarvoor de vergunning wordt geweigerd.

3.13. De verzoeksters vechten vervolgens dit besluit aan. Bij arrest van de Raad van State nr. 192.135 van 2 april 2009 wordt het besluit geschorst.

3.14. Na dit schorsingsarrest wordt er opnieuw advies ingewonnen van de afdeling Stedenbouwkundig Beleid en Onroerend Erfgoedbeleid.

Op de vraag van de afdeling Milieuvergunningen aan de afdeling Stedenbouwkundig Beleid en Onroerend Erfgoedbeleid concreet te willen aanduiden welk gedeelte van de vergunningsaanvraag dient te worden geweigerd, geeft deze afdeling een aanvullend advies.

3.15. Op 19 oktober 2009 neemt de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur een nieuw besluit. Het geschorste besluit van 23 oktober 2008 wordt ingetrokken en vervangen door een nieuw besluit waarbij in dezelfde zin, weze het op grond van een andere motivering, wordt beschikt over de beroepen tegen het deputatiebesluit van 12 mei 2005.

Dit besluit wordt, met uitzondering van de intrekkingsbepaling, door de Raad van State geschorst bij arrest nr. 200.936 van 16 februari 2010, en

vervolgens ook vernietigd bij arrest nr. 211.645 van 1 maart 2011.

3.16. Ten gevolge van dit vernietigingsarrest wordt de vergunningsprocedure door de verwerende partij andermaal hernomen. Zo worden opnieuw de nodige adviezen ingewonnen. Tevens blijkt het college van burgemeester en schepenen van de stad Scherpenheuvel-Zichem op 6 september 2010 een positief planologisch attest te hebben afgeleverd.

3.17. Op 24 oktober 2011 neemt de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur het thans bestreden besluit. De beroepen, ingesteld tegen de beslissing van de deputatie van de provincie Vlaams-Brabant van 12 mei 2005 worden gedeeltelijk gegrond verklaard, de beroepen beslissing wordt gewijzigd en de gevraagde milieuvergunning wordt, met uitzondering van de portaalkraan met een geïnstalleerde totale drijfkracht van 16,87 kW, verleend. Dit besluit wordt gedragen door, onder meer, volgende motieven :

> "Gelet op de ligging van de inrichting deels in een KMO-zone en deels in agrarisch gebied volgens het gewestplan Aarschot-Diest vastgesteld bij het koninklijk besluit van 7 november 1978;
>
> (…)
>
> Overwegende dat de volgende activiteiten van het bedrijf gelegen zijn in het agrarisch gebied:
>
> - de installatie 3GL voor de productie van 28,87 kW voor de productie van betonwelfsels;
> - het opslaan ven minerale producten van 1,2 ha;
>
> Overwegende dat op 6 september 2010 een voorwaardelijk positief planologisch attest werd verleend; dat in het planologisch attest er op gewezen wordt dat het bedrijf historisch gegroeid is en dat het conform de visie, die werd uitgewerkt in het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan op die locatie, mag blijven bestaan; dat volgens dit planologisch attest de mobiliteitsimpact van het bedrijf ook relatief beperkt is;
>
> Overwegende dat als voorwaarde in het planologisch attest opgelegd wordt dat een verdere afwerking van het groenscherm tot een volwaardige bufferstrook wel noodzakelijk is; dat een voldoende ruime buffering van 3 meter moet gerealiseerd worden; dat aan de achterzijde (of westelijke zijde) van het perceel een zone voor groenbuffer van 15 meter breedte moet gerealiseerd worden, zoals vermeld op het voorontwerp van ruimtelijk uitvoeringsplan 'lokaal bedrijventerrein Schuttersveld'; dat verder de buurtwegen nr. 25 en 28 openbaar en begaanbaar moeten blijven;
>
> Overwegende dat het planologisch attest vooral betrekking heeft op realisaties binnen korte termijn; dat wat de lange termijnvisie van het bedrijf

betreft op deze plaats het planologisch attest vermeldt dat dit mee onderzocht moet worden bij de opmaak van het ruimtelijk uitvoeringsplan 'lokaal bedrijventerrein Schuttersveld' zoals voorzien in het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan;

Overwegende dat in artikel 4.4.26, §2 van de Codex Ruimtelijke Ordening het volgende wordt gesteld:

'§2 Op vraag van de houder van een planologisch attest dat het betrokken bestuursorgaan conform §1 verplicht tot de opmaak of de wijziging van een ruimtelijk uitvoeringsplan of een plan van aanleg, kan bij de aanvraag voor een stedenbouwkunde vergunning of een milieuvergunning worden afgeweken van de vigerende stedenbouwkundige voorschriften.

Vereist is dat de houder van het attest bewijst dat aan alle volgende voorwaarden is voldaan:

1° de aanvraag is ingediend binnen een jaar na de afgifte van het planologisch attest;

2° de aanvraag beperkt zich tot regelingen en voorwaarden voor de invulling van kortetermijnbehoeften, zoals aangegeven in het planologisch attest';

Overwegende dat op 2 mei 2011 een aanvraag tot regularisatie werd ingediend bij de gemeente voor de bestaande toestand en een aanpassing van de groenbuffers en verhardingen; dat hiermee voldaan werd aan de vereiste voorwaarde van artikel 4.4.26, §2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening;

Overwegende dat volgens de gemeentediensten in de voormelde aanvraag een groenbuffer voorzien wordt van minimaal 3 meter breed, links achteraan een buffer van 3,9 tot 4,0 meter breed, achteraan een groenbuffer van 15 meter breed en rechts achteraan 6 tot 5 meter breed; dat deze aanvraag zich beperkt tot de bestendiging van de bestaande toestand; dat de aanvraag bijgevolg beperkt is tot regelingen en voorwaarden voor de invulling van kortetermijnbehoeften; dat op dit moment nog geen stedenbouwkundige vergunning verleend is; dat artikel 5.6.7§1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening stelt dat een milieuvergunningsaanvraag gunstig kan worden geadviseerd en vergund, in afwijking op de bepalingen van een stedenbouwkundig voorschrift, voor zover voldaan is aan beide hiernavolgende voorwaarden:

'1° de goede ruimtelijke ordening wordt niet geschaad, hetgeen in het bijzonder betekent dat de ruimtelijke draagkracht van het gebied niet wordt overschreden en dat de voorziene verweving van functies de aanwezige of te realiseren bestemmingen in de onmiddellijke omgeving niet in het gedrang brengt of verstoort;

2° de inrichting is stedenbouwkundig vergunbaar in afwijking van de bepalingen van een stedenbouwkundig voorschrift of, voor zover het gaat om een bestaande inrichting, is hoofdzakelijk vergund.'

Overwegende dat volgens artikel 4.3.1, §2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening de vergunningsverlenende overheid bij de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening rekening kan houden met de in de omgeving bestaande toestand, doch dat ook beleidsmatig gewenste ontwikkelingen met betrekking tot functionele inpasbaarheid, de mobiliteitsimpact, de schaal, het ruimtegebruik en de bouwdichtheid, visueel-vormelijke elementen,

cultuurhistorische aspecten en het bodemreliëf in rekening kan brengen; dat in het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan geopteerd werd om via een RUP een beperkte uitbreiding van 2,6 ha te realiseren aan het bestaand bedrijventerrein 'Schuttersveld' ten behoeve van de herlokalisatie van bestaande bedrijven die omwille van hun verkeersgenererend karakter op de huidige plaats niet meer kunnen uitbreiden; dat een gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringeplan inmiddels in opmaak is;

Overwegende dat de inrichting stedenbouwkundig vergunbaar is in afwijking van de bepalingen van een stedenbouwkundig voorschrift; dat dit blijkt uit het planologisch attest van 6 september 2010; dat het college van burgemeester en schepenen in dit attest het standpunt inneemt dat het bedrijf op zijn huidige locatie kan bestendigd en geregulariseerd worden onder bepaalde voorwaarden; dat bijgevolg aan de tweede voorwaarde van artikel 5.6.7, §1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijk Ordening werd voldaan;

Overwegende dat enkel het gedeelte van het bedrijf, dat gesitueerd is in een gebied voor ambachtelijke bedrijven of gebieden voor kleine en middelgrote ondernemingen conform het gewestplan, positief beoordeeld kan worden".

3.18. Uit het dossier blijkt dat aan de tussenkomende partij op 7 maart 2011, respectievelijk 19 december 2011 door het college van burgemeester en schepenen van de stad Scherpenheuvel-Zichem de nodige stedenbouwkundige vergunningen werden verleend, enerzijds met betrekking tot de silo's en anderzijds strekkende tot "het regulariseren van de bestaande toestand en (het) aanpassen van groenbuffers en verhardingen". De verzoeksters stellen hiertegen administratief beroep in, dat met het besluit van de deputatie van de provincie Vlaams-Brabant van 10 mei 2012 wordt verworpen. Dit besluit wordt door de verzoeksters met een beroep tot nietigverklaring en een vordering tot schorsing aangevochten voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen.

IV. Onderzoek van de middelen

Eerste middel

Standpunten van de partijen

4. De verzoeksters voeren in het eerste middel de schending aan van artikel 159 van de Grondwet, de artikelen 4.3.1, § 1, 1°, en § 2, 4.4.26, § 2, en 7.4.4, § 1, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009

(hierna : VCRO), artikel 17, eerste lid, van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikel 11.4.1 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen, het gewestplan Aarschot-Diest, het materieel motiveringsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

In een tweede onderdeel achten de verzoeksters de drie motieven van de bestreden beslissing onwettig, namelijk de toepassing van artikel 4.4.26, § 2, VCRO, van het voorontwerp van ruimtelijk uitvoeringsplan (hierna : RUP) "lokaal bedrijventerrein Schuttersveld" en van artikel 5.6.7 VCRO.

Zij beschouwen de thans bestreden milieuvergunning vooreerst als een complexe administratieve rechtshandeling waarvan het planologisch attest een constitutieve akte vormt. Dit planologisch attest moet volgens de verzoeksters als onwettig worden beschouwd, vermits het te dezen niet gaat om een hoofdzakelijk vergund bedrijf en dit attest geen deugdelijke motivering bevat ten aanzien van de door hen opgeworpen bezwaren betreffende het gebrek aan afweging in het licht van de goede ruimtelijke ordening en de strijdigheid met de structuurplanning. De onwettigheid van het planologisch attest leidt in die zin tot de onregelmatigheid van de verleende vergunning. Voorts hekelen de verzoeksters het feit dat het bestreden besluit steunt op een voorontwerp van RUP "dat niet gekend is" en is het bestreden besluit in strijd met dit voorontwerpplan. Wat artikel 5.6.7 VCRO betreft, voeren de verzoeksters ten slotte aan dat de bestreden inrichting niet over het door deze decreetsbepaling vereiste hoofdzakelijk vergund karakter beschikt, zodat ook dit artikel geen grondslag biedt voor de thans ter betwisting staande milieuvergunning.

5. De verwerende partij merkt hieromtrent vooreerst op dat zij zelf artikel 159 van de Grondwet niet kan toepassen, doch dat dit enkel aan een rechterlijke instantie toekomt.

Voorts repliceert zij aangaande het tweede onderdeel dat uit het feit dat de uitgebrachte adviezen de verzoeksters niet welgevallig zouden zijn, geen onzorgvuldig onderzoek van het dossier kan worden afgeleid. "Hetgeen uiteengezet (is) in het schorsingsarrest" acht de verwerende partij achterhaald, vermits inmiddels "een stedenbouwkundige vergunning in beroep werd verleend voor groenbuffers en verhardingen". Uit de parlementaire voorbereiding van het begrip "hoofdzakelijk vergund" kan volgens haar worden afgeleid dat de ruggengraat van het bedrijf vergund moet zijn. In dit verband beklemtoont zij dat de hoogte van de nok geen enkele invloed heeft op de werkzaamheden van het bedrijf. De verwerende partij rondt haar betoog af met de opmerking "dat de silo's en de gehele toestand stedenbouwkundig vergund zijn bij besluit van het College van Burgemeester en Schepenen, zoals bevestigd door de Deputatie".

6. Met verwijzing naar de inmiddels op 7 maart 2011 en 19 december 2011 verleende stedenbouwkundige vergunningen werpt de tussenkomende partij in eerste instantie op dat het eerste middel onontvankelijk is. Aangezien thans de gehele inrichting stedenbouwkundig vergund is, zou dit middel niet langer actueel zijn.

Ten gronde komt de repliek van de tussenkomende partij er vervolgens op neer dat wel degelijk is voldaan aan de toepassingsvoorwaarden van de artikelen 4.4.26 en 5.6.7 VCRO.

Zo werd op 6 september 2010 een positief planologisch attest afgeleverd. Het komt niet aan de verzoeksters toe om de wettigheid van dit attest ter discussie te stellen. Op 5 september 2011 werd vervolgens een aanvraag tot regularisatie ingediend, die heeft geleid tot de regularisatievergunning van 19 december 2011. Hiermee is voldaan aan de voorwaarde van

artikel 4.4.26, § 2, 1°, VCRO. Deze decreetsbepaling bevat voorts niet de vereiste dat het bedrijf hoofdzakelijk vergund moet zijn. Bovendien stelt het planologisch attest "volkomen terecht" dat de bestreden inrichting hoofdzakelijk vergund is. De tussenkomende partij verwijst in dit verband naar verschillende positieve adviezen en naar de stedenbouwkundige vergunningen van 7 maart 2011 en 19 december 2011. Zij kan zich ook niet vinden in de redenering van het arrest nr. 211.645 van 1 maart 2011, nu het aldaar ingenomen standpunt veel te streng is en niet in overeenstemming met de wil van de decreetgever. Eén en ander brengt de tussenkomende partij tot de conclusie dat ook is voldaan aan de vereisten van artikel 5.6.7 VCRO. Daarnaast bevat het planologisch attest een afdoende afweging van de goede ruimtelijke ordening en de structuurplannen, hoewel dit strikt genomen volgens de tussenkomende partij zelfs niet vereist is.

7. In de laatste memorie werpt de verwerende partij als exceptie het gebrek aan belang bij het middel op, wegens het bestaan van de regulariserende vergunning.

Beoordeling

8. De essentie van het geding is de vraag naar de stedenbouwkundige vergunningstoestand van de productiehal of loods, en niet van de silo's. Bijgevolg doet de met betrekking tot deze laatste constructies verleende stedenbouwkundige vergunning van 7 maart 2011, niet ter zake. Voorts heeft de in beroep verleende regularisatievergunning van 10 mei 2012 geen invloed op de beoordeling van de wettigheid van het thans bestreden besluit, dat van een vroegere datum is.

9. De overheid die uitspraak moet doen over een milieuvergunningsaanvraag, is er toe gehouden de voorschriften van de geldende plannen van aanleg in acht te nemen. Het wordt in dit verband niet betwist dat de bestreden inrichting, overeenkomstig het te dezen van toepassing zijnde gewestplan Aarschot-Diest, deels is gelegen in een KMO-zone en deels in een

agrarisch gebied. Evenmin staat het ter discussie dat de inrichting in wezen onverenigbaar is met het agrarisch gebied waarin het deels is gelegen.

10. Artikel 4.4.26, § 2, VCRO luidt als volgt:

> "Op vraag van de houder van een planologisch attest dat het betrokken bestuursorgaan conform § 1 verplicht tot de opmaak of de wijziging van een ruimtelijk uitvoeringsplan of een plan van aanleg, kan bij de aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning of een milieuvergunning worden afgeweken van de vigerende stedenbouwkundige voorschriften.
>
> Vereist is dat de houder van het attest bewijst dat aan alle volgende voorwaarden is voldaan :
>
> 1° de aanvraag is ingediend binnen een jaar na de afgifte van het planologisch attest;
>
> 2° de aanvraag beperkt zich tot regelingen en voorwaarden voor de invulling van kortetermijnbehoeften, zoals aangegeven in het planologisch attest".

Een positief planologisch attest vormt een louter voorbereidende handeling zonder onmiddellijke nadelige gevolgen, die niet afzonderlijk met een beroep tot nietigverklaring kan worden bestreden.

Dit attest is een stap in de administratieve procedure om de uitbreiding of het herbouwen van het betrokken bedrijf mogelijk te maken, waarbij voor de concrete realisatie van de in dat attest vermelde ruimtelijke ontwikkelingsmogelijkheden op korte en op lange termijn nog het maken of wijzigen van een ruimtelijk uitvoeringsplan of plan van aanleg vereist is. Het feit dat voor werken, handelingen en wijzigingen in een gebied waarvoor een positief planologisch attest is afgegeven, desgevallend mag worden afgeweken van de voorschriften van een gewestplan of een algemeen plan van aanleg, impliceert niet dat deze werken, handelingen en wijzigingen louter op grond van dit positief planologisch attest kunnen worden uitgevoerd. Daartoe is nog een stedenbouwkundige en/of milieuvergunning vereist.

De milieuvergunning kan, als eindresultaat, worden vernietigd op grond van de onwettigheid van het positief planologisch attest. Het feit dat het

desgevallend, zoals de verwerende en tussenkomende partijen opperen, niet aan de verzoeksters zou toekomen om de wettigheid van het planologisch attest ter discussie te stellen, doet hieraan geen afbreuk.

11. Een planologisch attest kan luidens artikel 4.4.24 VCRO slechts worden toegekend aan een hoofdzakelijk vergund bedrijf. De Raad van State heeft in zijn arrest nr. 211.645 van 1 maart 2011 geoordeeld dat de betrokken inrichting niet kan worden beschouwd als een hoofdzakelijk vergund bedrijf in de zin van het te dezen van toepassing zijnde artikel 4.1.1, 7°, VCRO. De pas later verkregen stedenbouwkundige vergunningen van 7 maart 2011 en 10 mei 2012 kunnen de onwettigheid van het planologisch attest niet herstellen, en dit alleen al omdat zij nog niet bestonden op het ogenblik dat de daartoe bevoegde overheid dit attest heeft verleend, en het bestuur er op dat ogenblik uiteraard zijn oordeel niet op heeft kunnen baseren.

De onwettigheid van het planologisch attest brengt dan ook met zich dat in het bestreden besluit niet op wettige wijze toepassing kon worden gemaakt van artikel 4.4.26, § 2, VCRO.

12. Artikel 5.6.7, § 1, VCRO luidt als volgt :

> "Een milieuvergunningsaanvraag kan gunstig geadviseerd worden en vergund worden in afwijking op de bepalingen van een stedenbouwkundig voorschrift, voor zover voldaan is aan beide hiernavolgende voorwaarden :
> 1° de goede ruimtelijke ordening wordt niet geschaad, hetgeen in het bijzonder betekent dat de ruimtelijke draagkracht van het gebied niet wordt overschreden en dat de voorziene verweving van functies de aanwezige of te realiseren bestemmingen in de onmiddellijke omgeving niet in het gedrang brengt of verstoort;
> 2° de inrichting is stedenbouwkundig vergunbaar in afwijking van de bepalingen van een stedenbouwkundig voorschrift of, voor zover het gaat om een bestaande inrichting, is hoofdzakelijk vergund".

Inzake de tweede voorwaarde van artikel 5.6.7, § 1, VCRO, overweegt de vergunningverlenende overheid dat uit het planologisch attest van 6 september 2010 blijkt dat de inrichting stedenbouwkundig vergunbaar is in

afwijking van de bepalingen van een stedenbouwkundig voorschrift.

Vermits de litigieuze inrichting een reeds bestaande inrichting is geldt als voorwaarde dat deze hoofdzakelijk vergund moet zijn. Artikel 5.6.7, § 1, VCRO maakt immers een duidelijk onderscheid tussen vergunbare -dit zijn uiteraard nog niet bestaande- en vergunde inrichtingen. De door de verwerende partij gegeven interpretatie van de genoemde decretale bepaling is bijgevolg onjuist.

De vraag die de vergunningverlenende overheid zich te dezen dan ook moet stellen, is niet of de inrichting stedenbouwkundig vergunbaar is, maar wel of zij hoofdzakelijk vergund is. In zijn arrest nr. 211.645 van 1 maart 2011 heeft de Raad van State reeds geoordeeld dat dit niet het geval is. In het bestreden besluit wordt bijgevolg op onwettige wijze toepassing gemaakt van artikel 5.6.7, § 1, VCRO.

Het tweede onderdeel van het eerste middel is gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur van 24 oktober 2011 waarbij de beroepen ingesteld tegen de beslissing van de deputatie van de provincie Vlaams-Brabant van 12 mei 2005, houdende het verlenen aan de BVBA Frederickx van de milieuvergunning voor het veranderen van een inrichting voor de productie van gewapende betonelementen, gelegen aan de Schuttersveldstraat 11 te Scherpenheuvel-Zichem, gedeeltelijk gegrond worden verklaard, de beroepen beslissing wordt gewijzigd en de gevraagde milieuvergunning, met uitzondering van de portaalkraan met een geïnstalleerde totale drijfkracht van 16,87 kW, wordt verleend.

2. Dit arrest dient bij uittreksel te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

3. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 700 euro.

De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 125 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van achttien april tweeduizend dertien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Luc Hellin,	kamervoorzitter,
Eric Brewaeys,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,

bijgestaan door

Bart Tettelin,	griffier.

De griffier	**De voorzitter**
Bart Tettelin	**Luc Hellin**